

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 004804 14 Кж
Бања Лука, 25.12.2014. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Драгомира Миљевића као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софија Рибих у кривичном предмету против осуђеног С.Н., због кривичних дјела силовања из члана 193. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске и др., у поступку неправог понављања кривичног поступка, одлучујући о жалби осуђеног, изјављеној против пресуде Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 004804 14 Кв од 24.11.2014. године, у сједници вијећа којој су присуствовали републички тужилац Витомир Солдат и осуђени, донио је дана 25.12.2014. године,

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба осуђеног С.Н. и потврђује пресуда Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 004804 14 Кв од 24.11.2014. године.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 004804 14 Кв од 24.11.2014. године, одбијен је захтјев осуђеног С.Н. за неправо понављање кривичног поступка и обједињење казни затвора изречених правоснажним пресудама Окружног суда у Бијељини 12 0 К 003358 12 К од 07.5.2013. године (преиначена у одлуци о казни пресудом Врховног суда Републике Српске број 12 0 К 003358 13 Кж 3 од 26.9.2013. године), којом је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) мјесеци и Основног суда у Бијељини број 80 0 К 028253 11 К од 23.02.2011. године, којом је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године.

Против наведене пресуде жалбу је, благовремено, изјавио осуђени, не наводећи основе побијања пресуде, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи и захтјев за неправо понављање кривичног поступка уважи, те изрекне јединствена казна затвора.

У основи, жалбеним приговорима се оспорава правилност закључка садржаног у образложењу побијане пресуде да нису испуњени законски услови за неправо понављање кривичног поступка.

Одговор на жалбу није поднесен.

У сједници вијећа, оптужени је изјавио да остаје код жалбених приговора и приједлога. Републички тужилац Витомир Солдат је предложио да се жалба одбије, као неоснована, и првостепена пресуда потврди.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 320. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), одлучено је као у изреци ове пресуде из сљедећих разлога:

Одлучујући о захтјеву осуђеног за неправо понављање кривичног поступка, првостепени суд је правилно примјенио одредбу члана 341. став 1. ЗКП РС, у вези са чланом 42. став 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), те побијаном пресудом тај захтјев одбио, као неоснован. Образложене разлоге за такву одлуку, дате у побијаној пресуди, као ваљане овај суду цјелости прихвата и њихова правилност и законитост, жалбеним приговорима, не може се оспорити.

Ово ради тога што је осуђени издржао казну затвора изречену правоснажним пресудама Основног суда у Бијељини број 80 0 К 028253 11 К од 23.02.2011. године (дана 26.01.2012. године), прије него што је учинио кривично дјело разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС (почињено дана 06.9.2012. године), за које је осуђен правоснажном пресудом Окружног суда у Бијељини 12 0 К 003358 12 К од 07.5.2013. године.

Како је осуђени починио ново кривично дјело након што је издржао казну затвора по ранијој правоснажној пресуди, то није било законских услова за примјену одредбе члана 42. став 1. и члана 43. КЗ РС и изрицање јединствене казне затвора за кривична дјела извршена у стицају, па тиме ни услова за примјену одредбе члана 341. став 1. ЗКП РС.

На основу наведеног, одлучено је као у изреци ове пресуде, примјеном одредбе члана 327 ЗКП РС.

Записничар
Софија Рибић

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић